

Лекция 8

Уравнения за движение на идеални течности

1. Напряжения в идеалните течности

Идеална течност е течност, за която вътрешното триене и топлопроводността могат да бъдат пренебрегнати. Това значи, че липсват тангенциални напряжения и взаимодействието между отделните обеми флуид се осъществява само чрез нормални сили и напряжения.

$$p_{xy} = p_{yx} = 0; \quad p_{xz} = p_{zx} = 0; \quad p_{yz} = p_{zy} = 0$$

или $p_{xy} = p_{yx} = p_{xz} = p_{zx} = p_{yz} = p_{zy} = 0$

Тогава уравненията за компонентите на напряженията (31) се записват по следния начин: $p_{nx} = p_n \cdot n_x$; $p_{ny} = p_n \cdot n_y$; $p_{nz} = p_n \cdot n_z$

Ако се продължи опростяването на изразите може да се запише: $p_{nx} = p_n \cdot n_x = p_{xx} \cdot n_x$

Аналогично за другите две компоненти: $p_n = p_{xx}$; $p_n = p_{yy}$; $p_n = p_{zz}$

Следователно, трите компоненти са равни помежду си и може да се въведе общо означение на налягането: $p_{xx} = p_{yy} = p_{zz} = p_n = -p$ Поставя се знак “-“, защото с това означение се представя налягането с което флуида действа върху разглеждания обем (налягането, което уравновесява действащите в различно ориентираните площадки налягания). Горните равенства показват, че при движение на идеална течност нормалното налягане (налягането) в дадена точка не зависи от направлението от площадката. То е насочено в обратна посока на външната нормала на площадката (затова има знак ‘-‘). Това е хидродинамично налягане и е скаларна величина.

2. Уравнение на Ойлер за движение на идеална течност

Записано за оста x, основното уравнение (36) за движени има вида:

$$\rho \frac{du}{dt} = \rho \cdot X + \frac{\partial p_{xx}}{\partial x} + \frac{\partial p_{xy}}{\partial y} + \frac{\partial p_{xz}}{\partial z}.$$

За идеални течности е в сила $p_{xy} = p_{xz} = p_{yz} = 0$ и $p_{xx} = p_{yy} = p_{zz} = -p$. Тогава горното уравнение приема вида:

$$\rho \frac{du}{dt} + \rho \cdot X - \frac{\partial p}{\partial x}; \text{ и аналогично за уравненията по другите оси:}$$

$$\rho \frac{dv}{dt} = \rho \cdot Y - \frac{\partial p}{\partial y}; \quad (46)$$

$$\rho \frac{dw}{dt} = \rho \cdot Z - \frac{\partial p}{\partial z}$$

Във векторна форма тези уравнения се записват като:

$$\frac{d\vec{V}}{dt} = \vec{F} - \frac{1}{\rho} \text{grad} \cdot p \quad \text{и са известни като уравнения на Ойлер за движение}$$

на идеални течности.

При преход към хидростатиката (неподвижен флуид) скоростите на движение се нулират и се получава:

$$\rho \cdot X = \frac{\partial P}{\partial x}; \dots \rho \cdot Y = \frac{\partial P}{\partial y}; \dots \rho \cdot Z = \frac{\partial P}{\partial z}.$$

Това са уравненията на хидростатиката (5).

В общия случай скоростта \vec{V} зависи и от времето, и от пространствените координати:

$$\frac{d\vec{V}}{dt} = \frac{\partial \vec{V}}{\partial t} + (\vec{V}\Delta)\vec{V}$$

В координатен вид с подробен запис на скоростта уравненията на Ойлер имат вида:

$$\begin{cases} \frac{\partial u}{\partial t} + u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} + w \frac{\partial u}{\partial z} = X - \frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x} \\ \frac{\partial v}{\partial t} + u \frac{\partial v}{\partial x} + v \frac{\partial v}{\partial y} + w \frac{\partial v}{\partial z} = Y - \frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial y} \\ \frac{\partial w}{\partial t} + u \frac{\partial w}{\partial x} + v \frac{\partial w}{\partial y} + w \frac{\partial w}{\partial z} = Z - \frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial z} \end{cases} \quad (47)$$

За интегрирането на тези уравнения трябва да се добавят начални и гранични условия.

3. Уравненията на Ойлер във формата на Громек

Разглежда се лявата част на уравненията на Ойлер (47) – преобразованията се правят само за първото от уравненията, но по аналогия се пренасят и за другите уравнения от системата:

$$\frac{du}{dt} = \frac{\partial u}{\partial t} + u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial u}{\partial y} + w \frac{\partial u}{\partial z}$$

Към дясната част се прибавят и изваждат изразите: $v \frac{\partial v}{\partial x}; \dots w \frac{\partial w}{\partial x}$, с което не се променя

стойността на общия израз;

$$\frac{du}{dt} = \frac{\partial u}{\partial t} + u \frac{\partial u}{\partial x} + v \frac{\partial v}{\partial x} + w \frac{\partial w}{\partial x} + (v \frac{\partial u}{\partial y} - v \frac{\partial v}{\partial x}) + w (\frac{\partial u}{\partial z} - \frac{\partial w}{\partial x}).$$

Като се вземе пред вид, че: $u \frac{\partial u}{\partial x} = \frac{1}{2} \frac{\partial u^2}{\partial x}; \dots v \frac{\partial v}{\partial x} = \frac{1}{2} \frac{\partial v^2}{\partial x}; \dots w \frac{\partial w}{\partial x} = \frac{1}{2} \frac{\partial w^2}{\partial x}$

и $\frac{\partial v}{\partial x} - \frac{\partial u}{\partial y} = \text{rot}_z \vec{V}; \frac{\partial u}{\partial z} - \frac{\partial w}{\partial x} = \text{rot}_y \vec{V}$,

се получава:

$$\begin{aligned} \frac{\partial u}{\partial t} + \frac{1}{2} \left(\frac{\partial u^2}{\partial x} + \frac{\partial v^2}{\partial x} + \frac{\partial w^2}{\partial x} \right) + (\text{rot}_y \vec{V} \cdot w - \text{rot}_z \vec{V} \cdot v) &= \frac{\partial u}{\partial t} + \frac{1}{2} \frac{\partial}{\partial x} (u^2 + v^2 + w^2) + \\ + (\text{rot} \vec{V} \times \vec{V})_x &= \frac{\partial u}{\partial t} + \frac{1}{2} \frac{\partial V^2}{\partial x} + (\text{rot} \vec{V} \times \vec{V})_x \end{aligned}$$

Общо за уравнението на Ойлер се получава:

$$\frac{\partial u}{\partial t} + \frac{1}{2} \frac{\partial V^2}{\partial x} + (\text{rot} \vec{V} \times \vec{V})_x = X - \frac{1}{\rho} \frac{\partial p}{\partial x}$$

Ако масовите сили X, Y, Z имат потенциал Φ , то:

$$X = -\frac{\partial \Phi}{\partial x}; \dots Y = -\frac{\partial \Phi}{\partial y}; \dots Z = -\frac{\partial \Phi}{\partial z} \Rightarrow -d\Phi = Xdx + Ydy + Zdz.$$

Масовите сили са пример за потенциални сили.

Ако течността е несвиваема, то: $\rho = \text{const}$ и за горното уравнение се получава:

$$\frac{\partial u}{\partial t} + \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{V^2}{2} + \Phi + \frac{P}{\rho} \right) + (\text{rot} \vec{V} \times \vec{V})_x = 0 \quad (48)$$

или във векторен вид: $\frac{\partial \vec{V}}{\partial t} + \text{grad} \left(\frac{V^2}{2} + \Phi + \frac{P}{\rho} \right) + (\text{rot} \vec{V} \times \vec{V}) = 0$

Това е уравнението на Ойлер във форма на Громек

4. Интеграл на Коши-Лагранж и Бернули за потенциално движение

Ако в цялата област на течението $rot\vec{V} = 0$, то съществува потенциал на скоростта φ :

$$u = \frac{\partial \varphi}{\partial x}; \dots v = \frac{\partial \varphi}{\partial y}; \dots w = \frac{\partial \varphi}{\partial z} \quad \text{и} \quad \frac{\partial u}{\partial t} = \frac{\partial}{\partial t} \frac{\partial \varphi}{\partial x} = \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial \varphi}{\partial t} \right)$$

Тогава уравнението на Ойлер (във формата на Громек) приема вида:

$$grad\left(\frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{V^2}{2} + \Phi + \frac{P}{\rho}\right) = 0.$$

Това означава, че производната по пространствената координата на израза в скобата е нула. Следователно този израз зависи само от времето и не зависи от координатите. Тогава решението на интегралът би следвало да изглежда по следния начин:

$$\frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{V^2}{2} + \Phi + \frac{P}{\rho} = f(t), \quad \text{където } f(t) \text{ се определя от граничните условия. Този интеграл}$$

се нарича интеграл на Коши-Лагранж.

Когато като масова сила действа само теглото, то

$$\Phi = gz, \quad \text{защото } \frac{\partial \Phi}{\partial z} = g \text{ и за интеграла на Коши-Лагранж се получава:}$$

$$\frac{\partial \varphi}{\partial t} + \frac{V^2}{2} + gz + \frac{P}{\rho} = f(t) \quad (49)$$

В това уравнение има две неизвестни φ и p . За да се получи затворена система се добавя уравнението на непрекъснатостта $\frac{\partial u}{\partial x} + \frac{\partial v}{\partial y} + \frac{\partial w}{\partial z} = 0$, което във форма,

записана с φ има вида:

$$\frac{\partial^2 \varphi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \varphi}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 \varphi}{\partial z^2} = 0 \quad \text{- уравнение на Лаплас.}$$

От това уравнение може да се определи φ и скоростта V^2 .

$$V^2 = \left(\frac{\partial \varphi}{\partial x}\right)^2 + \left(\frac{\partial \varphi}{\partial y}\right)^2 + \left(\frac{\partial \varphi}{\partial z}\right)^2$$

Тази стойност се замества в (49) и може да се определи p .

Ако движението е стационарно производната по времето в (49) е нула: $\frac{\partial \varphi}{\partial t} = 0$.

Тогава:

$$\frac{V^2}{2} + gz + \frac{P}{\rho} = C_1 \quad (50)$$

Този интеграл се нарича интеграл на Бернули, за потенциално стационарно течение на идеална течност.

При умножаване на (50) с ρ се получава уравнението на Бернули, в което отделните слагаеми са с размерност налягане:

$$\frac{\rho V^2}{2} + \rho gz + p = C = P_0, \quad (51)$$

където p_0 е пълно налягане

p - пиезометрично налягане (статично налягане);

$\frac{\rho V^2}{2}$ - скоростен или динамичен напор (динамично налягане);

ρgz - гравитационен напор (гравитационно налягане).

Ако се раздели уравнението на Бернули (49) на g се получава уравнение, в което размерността на отделните членове е дължина (напорна височина) – съответно пиезометрична, динамична и гравитационна височина (напор):

$$\frac{V^2}{2g} + z + \frac{P}{g\rho} = z_0$$

При отсъствие на масови сили интегралът на Бернули приема вида:

$$\frac{V^2}{2} + \frac{p}{\rho} = C;$$

Ако в интеграла на Бернули се положи $V = 0$, се получава уравнението на хидростатиката $p + \rho gz = const$.